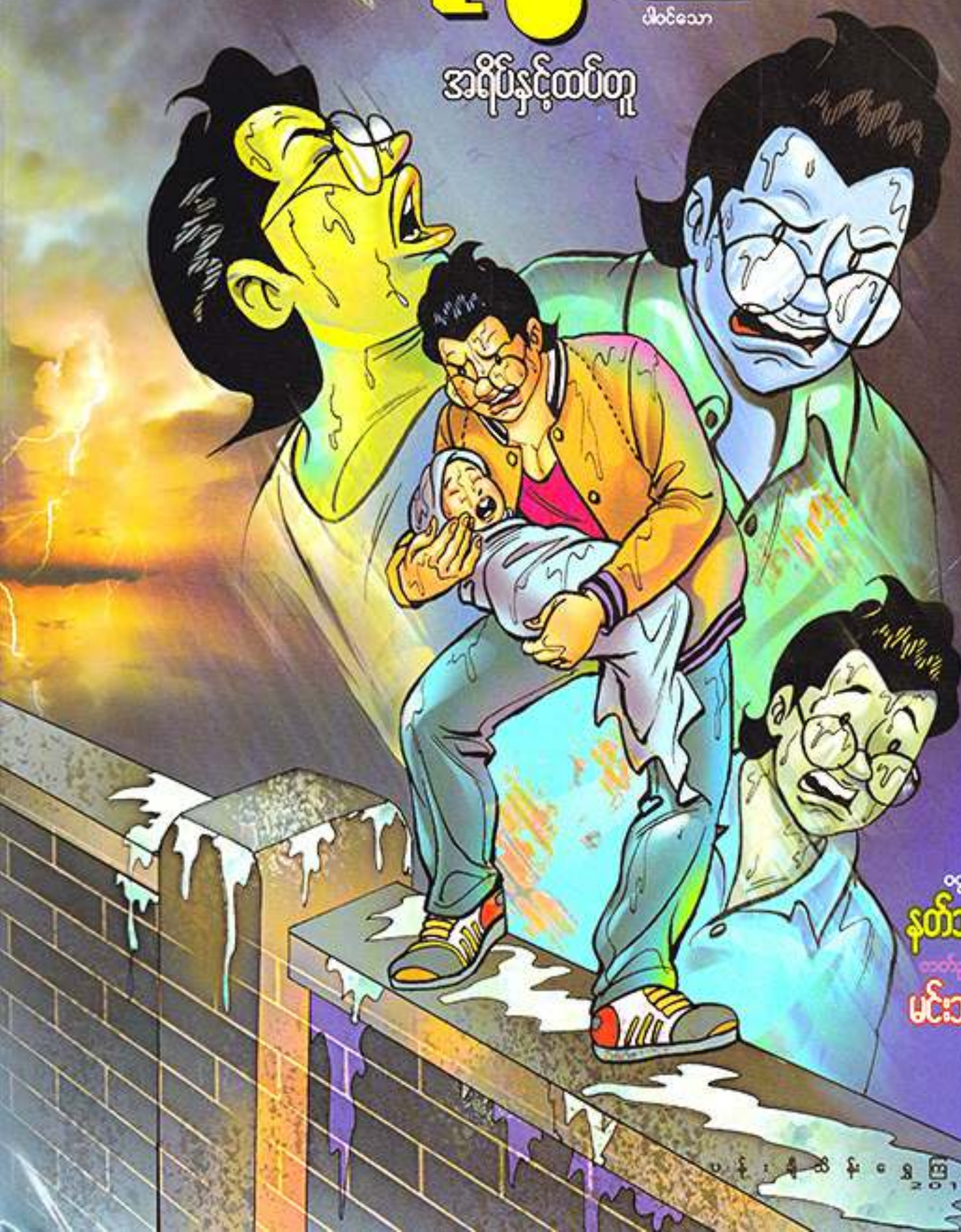

ဗျူး မာရုဗီး

ပါဝင်သော

အရိပ်နှင့်ထပ်တူ

၀၀၁
နတ်သမီး
တော်ညွှန်း
မင်းသင်

၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂

ကြည့်လေရာတွင်... တမျှော်တခေါ် ရဲရဲနီနေသော စတော်ဘယ်ရီသီးများနှင့်... သစ်ရွက်လေးများပေါ်တွင် တင်ကျန်နေသော နှင်းစက်များက စိမ်းလန်းစိုပြေနေသဖြင့် အလင်္ကာမေ အတွက် စိတ်ချမ်းမြေ့ကာ သဘာဝ အားဆေးတစ်ခွက် ဖြစ် ခဲ့ရလေသည်...

အလင်္ကာ
ကော်ဖီခွက်ကြီး ကိုင်
ပြီး ဘာတွေ ငေးနေတာလဲ
ရန်ကုန်ကို ပြန်ချင်ပြီ
လား...

၃

ဟာရယ်လွန်းက
အလင်္ကာ စိ
ခါးလေးကို
အနောက်မှ
ဖက်တွယ်လိုက်
ရင်း မေးလိုက်
လေသည်...

ပြင်ဦးလွင် သို့ ရောက်သည်မှာ
တစ်ပတ်ပြည့်တော့မည်
ဖြစ်သောကြောင့်... ချစ်နီးလေး
အား ပျင်းရိမှာ စိုးရိမ်မိသည်...

အတွေးအာရုံဖြင့် အလုပ်လုပ်ရသော စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သူ ဘာရာပွင့်ဦး က နီးသည်
အား အချိန်ပြည့်အဝ မပေးနိုင်သည့်အတွက် မေးခွဲခြင်း ဖြစ်လေသည်..

ဟင့်အင်း...
ဒီလို တောင်ပေါ်ဒေသ
ရဲ့ ပန်းချီကားချပ်လေးလို မြင်
ကွင်းမျိုးက အမြဲ မြင်နေရရင်
ကောင်းမှာပဲလို့ တွေးနေမိတာ
ပါ မောင်...

အလဲ့..
မောင့် မိန်းမက
သဘာဝ ရှုခင်းတွေကို အနု
ပညာ မျက်စိ နဲ့ မြင်တတ်... ခံစား
တတ် နေပြီပဲ... မောင့် မိန်းမကို
မောင်တော့ မချီးကျူးပဲ မနေ
နိုင်တော့ဘူး...

ဒါပေါ့..
မောင့် မိန်းမက ခပ်
ညံ့ညံ့ မိန်းမမှ မဟုတ်
တာ...

မောင်ဆွေ
နေတဲ့ ပန်းချီကားတွေ
ကို.. နှလုံးသား နဲ့ ခံစားရေး
ဆွဲတတ်သလို...

မောင်
ရေးနေတဲ့ အချစ်ရဲ့ ခံစားမှု
ဒဿနတွေကိုလည်း... ကမ္ဘာ
ကျော် အောင် ရေးနိုင်တော့မှာ...
အဟင်း ခပ် ခပ် ခပ်...

အောင်မလေးဗျာ..
ဒါဆိုရင်တော့.. မောင်က
အလင်္ကာကို အခုကတည်း က
ဂီဝန်စလေးကိုင် ပြီး ရိုးလေး
ခိုထားမှာ...

မောင်နော်...
လူကို အဲဒီလို မခန့်ပါနဲ့...
ခုတောင် မောင့်ရဲ့ဝတ္ထုဇာတ်သိမ်း
ပိုင်းတွေကို အလင်္ကာ အမြဲ စာ
ပိုက်ပေးနေရတာ မဟုတ်
လား...

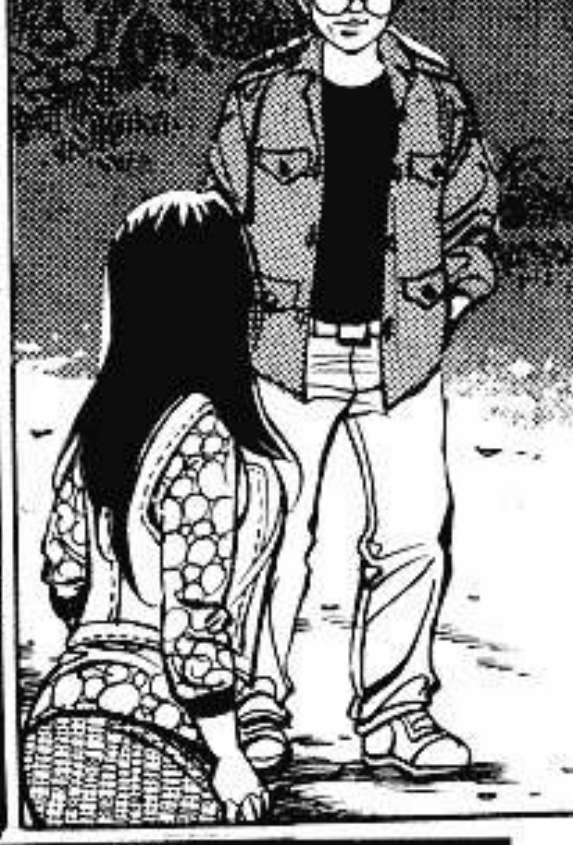

နှုတ်ခမ်းစုထော်ကာ... အကြောင်းပြချက် ပြန်ပေးနေသော ချစ်နီး အလင်္ကာမေ အား
နှစ်သက်မြတ်နိုးသော အချစ်များဖြင့် ဘာမျှကြီးက တစ်စုံတစ်ရာ ကြည့်ရင်း... ပါးပြင်လေး အား
လက်ချောင်းများ နှင့် အသာ ပွတ်သပ်လိုက်သည်...

မောင်...
အလင်္ကာ တော့... ဖြစ်နိုင်ရင်
ရန်ကုန် ကို မပြန်ချင်ဘူး သိလား...
ဒီလိုအားချမ်းတဲ့ နေရာလေးမှာ မောင်နဲ့
သာ ထာဝရနေသွားရရင် အသက်တစ်ရာ
တောင် နေရမလား မသိဘူး...

မောင် လည်း
အဲလို နေချင်တာပေါ့
ဒါကြောင့် ဒီတစ်ခေါက် စာရေးတဲ့
နေရာကို အလင်္ကာ စိတ်ကြိုက်...
ပြင်ဦးလွင်ကို ရွေးလိုက်
တာပေါ့...

မောင် လည်း
မောင်မိန်းမ ဆန္ဒနဲ့
ထပ်တူ ကျချင်ပါ
တယ်...

စိတ်သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်ပေးသော ခင်ပွန်းသည် ကို အလင်္ကာမေ ပြု၍ ကြည့်လိုက်လေသည်...

ထို အပြုံးသည် ဘာရာဗွန်ကြီး ၏ နှလုံးသားကို... ဆွဲယူ သိမ်းငြိုက်ကာ... စွဲလန်း နှစ်သက်စေခဲ့သော အပြုံးမျိုး ဖြစ်လေသည်...

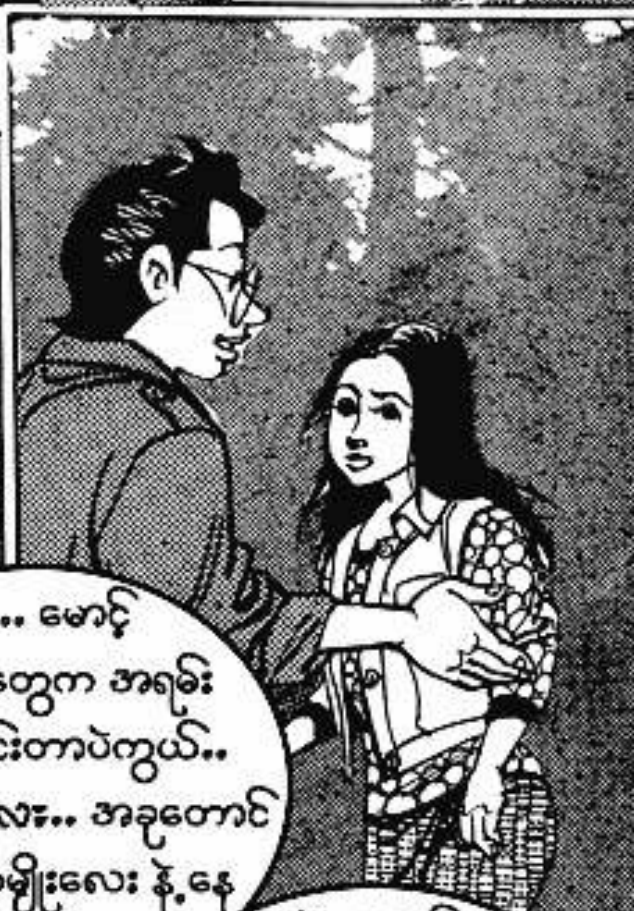
မောင်တို့
ပိုင်တဲ့ စည်းစိမ်ထဲက
သုံးပုံ ပုံ.. နှစ်ပုံကို လိုအပ်တဲ့
ပရဟိတတွေမှာ လှူ.. မော်ဒယ်
နိမ့်တဲ့ ကားကိုပဲစီး...

သက်သောင့်
သက်သာရှိမယ့် အဝတ်အစား
မျိုးတွေကိုပဲဝတ်.. အပျော်အပါး
လျှော့.. ဖုန်းကိုလည်း ခေါ်တာတွေ
ကိုလည်းလျှော့.. ခေါ်တိုင်းလည်း
ပြန်မဖြေနဲ့...

တစ်နေ့တာမှာ
ကိုယ်တာဝန် ယူနိုင်သလောက် ပဲ
လုပ်.. ပိုလုပ်ဖို့ မလိုဘူး.. တစ်နေ့ကို
တစ်နာရီလောက်အချိန်ပေးပြီး ကိုယ့်စိတ်
ကိုယ် ပြန်စစ်... သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့
ခြံထဲက သီးပင်စားပင်တွေနဲ့ ကျန်းမာ
သန့်စွမ်းအောင်စားသောက်
ပြီး...

လမ်းဖျားဖျား
လျှောက်ကြမယ်.. ဟား..
တွေးကြည့်ရုံနဲ့တင်
ဘယ်လောက်ပျော်ဖို့
ကောင်းလဲ...

အို... မောင့်
စိတ်ကူးတွေက အရမ်း
ကို ကောင်းတာပဲကွယ်..
အလင်္ကာလေး.. အခုတောင်
အဲလို ဘဝမျိုးလေး နဲ့နေ
လိုက်ပြီ...

ကဲ.. မောင့်
မိန်းမ နေချင်တယ်ဆိုရင်
အဲလို နေလို့ရအောင်လို့ မောင့်
ကို အချိန်နည်းနည်းပေး... ဟုတ်ပြီ
လား.. အခု လောလောဆယ်တော့
မောင့်ရဲ့ ဇာတ်သိမ်းခန်းလေးကို
ထုံးစံအတိုင်း.. တာဝန်ယူပြီး
အဆုံးသတ် ပေးပြီး
လေ...

ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဆုံးခါနီး အတ်သိမ်းပိုင်းအား... ဘာများလို့ က... ဘေးမှ ခံစားချက်အပြည့်ဖြင့်
ပြောကာ အလင်္ကာမေက laptop ဖြင့်ရိုက်ပေးလေ့ရှိသည်...

အလင်္ကာမေသည်.. ယောက်ျားဖြစ်သူ
ဘာများလို့ ဇာတ်ရင်ထဲမှ ချစ်ခြင်းကို
အပြည့်အဝ ရရှိခဲ့သည်။ အတွက် ကမ္ဘာ
ပေါ်တွင်.. သူမလောက် ကံကောင်းသူ
ရှိနိုင်ပါ့မလားဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင်
မာန်တက်နေမိ လေသည်...

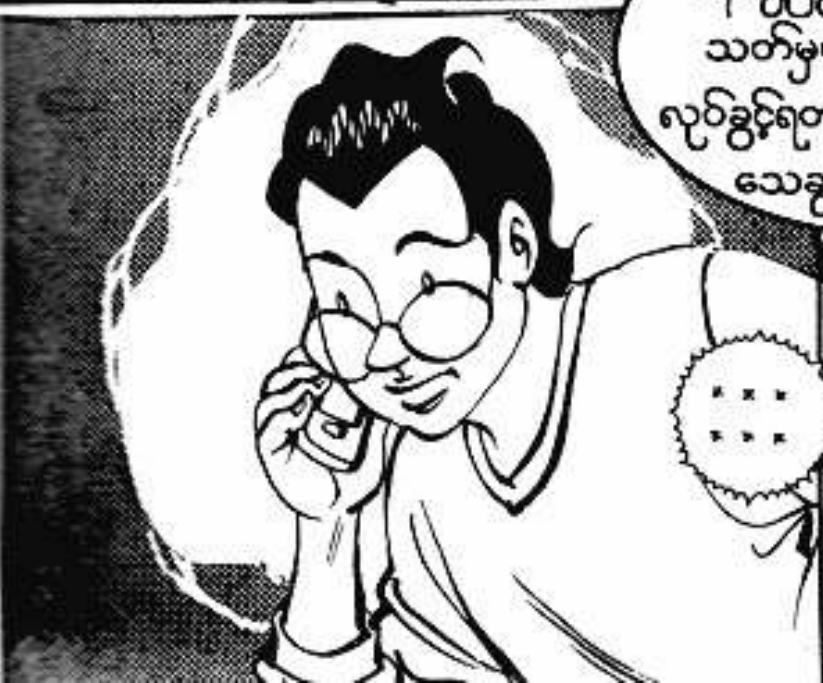

တောင်ပေါ်ဒေသ၏ ချမ်းစိမ့်သော ရာသီဥတုကြောင့်.. သိုးမွေးစောင် အထပ်ထပ် ခြုံကာမွေ့ရာ ထက်တွင် အိပ်ပျော်နေသော ဘာရာဟွန်ကြီး နှင့် အလင်္ကာမေ မှာ.. ဖုန်းပြည်သံကြောင့် နိုးလာလေသည်...

ဟဲလို...
မောနင်း ကိုခြံဟ်ကျော်
ပြော... မနက် စောစောစီးစီး
ဘာများအရေးကြီးလို့
လဲ..

ဘယ်လို...
ပန်းချီပြပွဲ အတွက် ဒီတိုက်ကို
သတ်မှတ်ရက်ထက် စော
လုပ်ခွင့်ရတယ်... ဟုတ်လား...
သေချာလို့လားဗျာ...

အင်း...
ကျွန်တော်လည်း အခုရေးနေ
တဲ့ အခတ်က.. မနေ့ကပဲ အပြီး
သတ်တယ် ဆိုတော့ အဆင်သင့် ပါပဲ..
အိုကေ...အိုကေ.. ကျွန်တော်တို့
လင်မယား ဒီနေ့ညနေပဲ
ပြန်လာခဲ့မယ်..

ခင်ဗျား
တို့သာ ပြောအတွက်
စီစဉ်စရာ ရှိတာ စီစဉ်ထား
လိုက်ပါ...

အိုကေ..
ဒါပဲနော်..

ကဲ...
အလင်္ကာ ရေ... မောင်
တို့ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေး
ကို မိုင်းရင်တွေ ဝင်မွှေကုန်
ပြီကွာ...

ဘာတတ်နိုင်
မှာလဲ မောင်ရယ်... ဒီအချိန်မှာ
အလုပ်ကိစ္စ သာ အရေးကြီးတာ
မဟုတ်လား... အလင်္ကာ က မောင်သာ
အနားမှာ ဂြိုနေရင်... မှောင် မိုက်တဲ့
နေရာ ဖြစ်ပါစေ... ပျော်ပြီးသား
ပဲ...

ဒီလောက
ကြီးထဲမှာ အလင်္ကာကွယ်
ပျောက် ခဲ့ရင်တောင် အလင်္ကာ
မိညွှတ်က မောင့်ဘေးမှာ ဂြို
နေ မှာ...

ချစ်နီးလေး၏
လိုက်လျော့ဖြေသိမ့်သော
စကားလုံး လှလှလေး
များကြောင့် ဘာရာယူကြီး
အလင်္ကာမေ အား
တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်
လိုက်လေသည်...

ဗမာမင်းရဲ
ဖုန်း လာနေတယ်
သမီး...

ဟုတ်..
လာပြီ
မေမေ..

ပြန်ထူးသံနှင့် တပြိုင်နက်
ဗမာမင်းရဲကြည့်ဖြူ အိမ်ခန်းထဲ
မှ ပြေးထွက်လာသည်...
ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ကမ်းပေးသော
ဖုန်းကို လှမ်းယူလိုက်သည်...

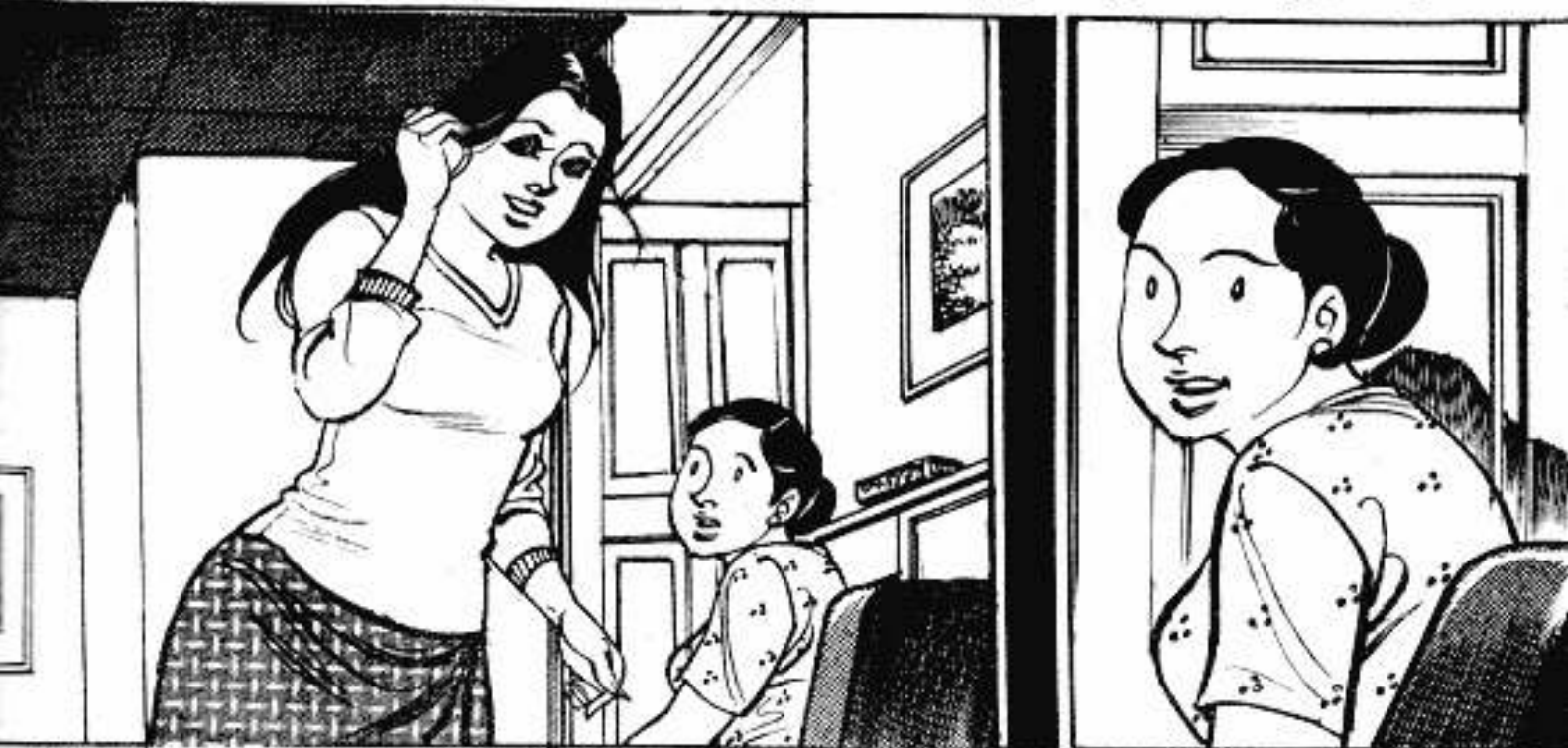

ဟဲလို
ဇုဇု ပြော...

ရှော့ပင်
ထွက် ဖို့လား... မိမိမှာ
ရေခမ်းနေလို့ မလိုက်တော့
ဘူး... နင်တို့ ဘာသာပဲ
သွားပါတော့...

မေမေကြည့်ပြီ။ မှာမိခင်ဖြစ်သူ ကြားရန်အသံကိုမြှင့်ပြီးတမင်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဒေါ်ရွှေစင်မေက ကြားသွားပြီး... သမီးဖြစ်သူအား သနားကာ ရေထွက်လာစေရန် ဖြစ်သည်.. ထင်သည့် အတိုင်းပင်..

၁၅

မေမေကြည့်ပြီ။ အသံလေးမှာ
သွက်လက်ပြီး ကလေးငယ်
တစ်ယောက်လို တက်ကြွ
နေသည်...

ခင်အောင်စင်စေ မှာသမီးဖြစ်သူအားကျေနပ်သောအကြည့်များနှင့်ကြည့်ကာစိတ်ဖြူလေးဖြူလောက်သည်

မေမေ... တစ်ဦးတည်းသောသမီး ဖြစ်သောကြောင့် မိဘများ၏ အလိုလိုက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း... ဆိုးသွမ်းသော သမီးလေး မဟုတ်သဖြင့် ခင်အောင်စင်စေက... သမီးလေးအပေါ် ပို၍ အချစ် ပိုမိလေသည်...

နောက်ပြီး
အင်း... ဘာထပ်ဝယ်ရဦး
မလဲ ဆိုတော့...

မေမေ...

အခု သမီးမှာ ရေမွှေးကုန်နေ
ပြီ... မမခိုင်တို့ဆိုင် မှာ အခုရောက်
နေတဲ့ ဖိနပ်တွေက အလန်းတွေတဲ့
သူ့ဆိုင်ကို အရင်ရောက်တာ...
ဘယ်ဆိုင်မှ မရောက်သေး
ဘူးတဲ့...

မေမေကြည့်ပြီ... လက်ညှိုးလေးနှင့် နားထင်စပ်အား
ကုတ်ခြစ်ကာ... ဝယ်ရန် ထပ်စဉ်းစားနေသည်...

ကံ... ကံ...
မေမေ သဘောပေါက်ပြီ
သမီး... ဒီတော့.. အာရုံနောက်
ခံပြီး စဉ်းစားမနေနဲ့.. တော့...
မေမေ့ မိရိုအံ့ဆွဲထဲမှာ မီးခံ
သေတ္တာသော့ ရှိတယ်...
လို့သလောက်ယူသွားလို့က်
တော့.. ဟုတ်ပြီလား...

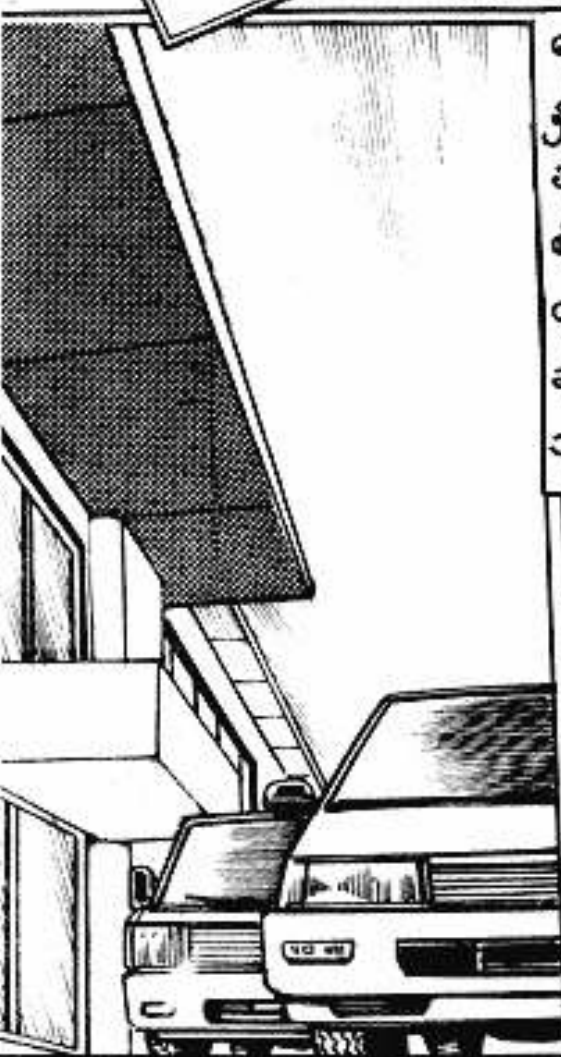
အိုး ရက်စ်...
ဒါမှ တို့ မေမေ ကွ...
အဲဒါကြောင့် မေမေ့က မေမေ့
ကို အရမ်းချစ်တာ သိလား...
ရွတ်... ရွတ်...

မေမေကြည့်ပြီ... မှာ.. သနပ်ခါး
နဲ့ သင်းနေသော ခေါ်ရွှေစင်မေ
၏ ပါးပြင်အား... တန့်နှုတ်နမ်း
လို့က်သဖြင့်... ခေါ်ရွှေစင်မေ
ကျေနပ်စွာ ပြုံးလို့က်ပါတော့
သည်...

ကော်ဖီရှော့ထံ ဝင်လိုက်သည်
နှင့် မေမင်းကြွည့်ဖြူ ၏
အကြည့်များက... ကော်ဖီဆိုင်
၏ ထောင့်ကျကျ စားပွဲတစ်ခု
တွင် ထိုင်နေသော အလင်္ကာမေ
ဆီသို့ အကြည့်များရောက်ရှိ
သွားလေသည်...

စုစု နှင့် ယမင်းက ကော်ဖီ ပိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သောကြောင့်
မေမင်းကြွည့်ဖြူ ကပါ ဝင်ထိုင်လိုက်သော်လည်း အကြည့်များက
အလင်္ကာမေ ဆီမှ မရွေ့သေးပေ...

လောကတွင်... လူတို့များ နာမည်
တူများ ဆိုသည့် စကားကို ကြား
ဖူးသည်.. နာမည်တူသည်ကိုတော့
မကြာခဏ ကြုံဖူးသော်လည်း
လူချင်းတူသည်ကိုတော့ မေမင်း
ကြွည့်ဖြူ ယခုလက်တွေ့မို့ အံ့သြ
မိလေသည်...

ဟဲ့... ခမေမင်း
နင် ဘာတွေ ရှိနေ
တာလဲ...

စုစု ခင် အမေးကြောင့် ခမေမင်းကြည့်ပြီး က
အလင်ခမေ ထိုင်နေသော စားပွဲပိုင်းဆီသို့
မေးပေးပြန်လို့ကသဖြင့်... စုစု နှင့် ယမင်းတို့
ထိုစားပွဲဆီသို့ ပြိုင်တူ လှည့်ကြည့် လိုက်
ကြသည်...

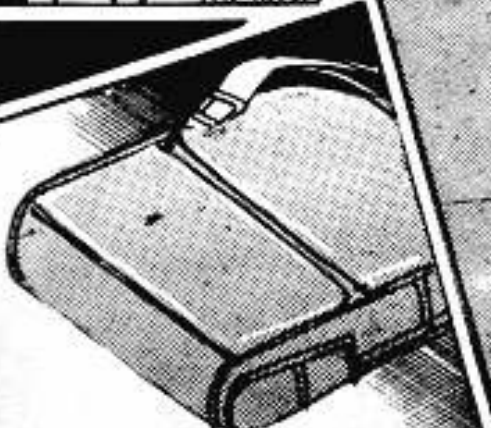
ဟယ်...
နင် နဲ့ တူသလိုပဲ
နော်..

အေးလေ..
ဟုတ်ပါရဲ့... သူက ဆံပင်
အဖြောင့်... နင်က ဆံပင်
အကောက်... အံ့ဒါပဲ လွှဲ
တာ...

ခမေမင်းကြည့်ပြီး က... ထို အမျိုးသမီး အား စိတ်ဝင်စားသွားသဖြင့်
ပေါင်ပေါ်တင်ထားသော စလင်းဘက်အိတ်ထဲမှ ဖုန်းကို ထုတ်ယူ
လိုက်ပြီး... မိခင်ဖြစ်သူအား ဖုန်းလှမ်းခေါ်လိုက်လေသည်...

ဟဲလို
မေမေ... အခု ငမေမင်းတို့
သူငယ်ချင်းတွေ ထိုင်နေတဲ့ ကော်ဖီ
ဆိုင်လေးမှာလေ... ငမေမင်းနဲ့ ချွတ်စွပ်
တူနေတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ကိုတွေ့လို့...

ဘယ်လို...
သမီး နဲ့ ချွတ်စွပ်တူ
တဲ့လူ ဟုတ်လား...

အင်း ဟုတ်
တယ် မေမေ... အခု ငမေမင်း
တို့က... အမေတစ်ခု... သမီးတစ်ခု
ငမေမင်းက တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးလိုက်ရပဲ
ငမေမင်း ငယ်ငယ်ကတည်းက
ဆုံးသွားတယ် ဆိုတော့..

ဟိုလေ..
ရုပ်ရှင်တွေ... ဝတ္ထုတွေ
ထဲကလို မေမေ က ငမေမင်းကို
အဖွားအဖြစ်မွေးပြီး... ဖေဖေနဲ့ စိတ်
သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့
အဖွား နှစ်ယောက်ကို.. တစ်ယောက်
စီ ခွဲတမ်းချပြီး လမ်းခွဲလိုက်တာ
များလားလို့...

